

*
MEGJELEN CSÜTÖRTÖKÖNElőfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.*
Nyilttér petit sora
40 fillérHivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.

Ipolyság, 1902. évi július hó 24-én.

Egy új szabályrendelet

a közrendészet, szépsézet és köztisztaságról.

E héten osztották ki a köz-
önségnek Ipolyság nagyközség
közrendészeti, szépsézet, és köz-
tisztasági szabályrendeletét.Ime, a nagy mű megszületett,
és láttára eszébe jut az embernek,
a latin közmondás: parturiunt
montes, nascitur ridiculus mus.Terjedelemre nézve a szabály-
rendelet ugyan elég nagy, de lé-
nyegében csupán csak §-okba
szedett szentesítése az eddigi ma-
radi, falusias állapotoknak.Nincs rá terünk, hogy a sza-
bályrendelet §-onkint tárgyaljuk,
de azért nagyjából rámutatunk
annak hiányosságaira, a melyek
a hozzá nem értőknek is rögtön
szembetűnnek.A szabályrendelet 19 §-ból áll,
de azok közül egyik sem intéz-
kedik a sárról, a mely a legki-
sebb eső után akkora, hogy mind
az életre való terveink abba ful-
ladnak, és e sár abból a nagy
porfelhőből és portömegből kelet-
kezik, a melyet a legelőre kihaj-
tott háziállatok okoznak, és a
mely por nagy százalékkal emeliIpolyságon a mellbetegek és ha-
lálózások számát.A por ellen talán előkereshet-
nék a város lomtárából az öntöző
kocsit, és nemcsak kötelességeket
diktálnának a polgároknak, de
talán vállalna is a város valame-
lyes tennivalót azok érdekében
és a sárat is jobban szüntetné a
város utcáinak rendezése, egyez-
tetése, mint a szabályrendeletet.A 2. és 13. § körülbelül ugyan-
azt mondja. Az 1. § teljesen fö-
lösleges, mert az, hogy Ipolyság
nagyközség területén a köztisz-
taságra a községi előljárási ügyel
fel, az törvényes kötelesség.A 3. §. így szól: A köztisztaság
érdekében az utcák és köztterek
hétenkint egyszer felsöprenedők.Nem mondja a szabályrendelet,
hogy ki söpörtesse, kinek a kö-
telessége, valamint azt sem mondja
ki, hogy mit kell az előljárási-
nak tenni akkor, ha az egész
héten esik, vagy télen, amikor
hó van. Ezek azok az időpontok,
amikor a köztisztaságra a legtöbb
figyelmet kellene előljárásiinknak
fordítani és ez alól a 3. § telje-
sen felmenti őket.Szinte diplomáciai fufanggal
háritanak el a dologban mindenterhet és felelősséget magukról,
oda adva a közönségnek kárpót-
lásul egy szabályozó rendeletet,
a mi olyan mint az egyszeri ember
sajtja; csupa kibuvó lyukból van.A polgárok egészsége az egész
szabályrendeletnek Hekuba, mert
egy árva szóval sem nyilatkozik
még róla és ennek fogjuk kö-
szönhetni, ha az eddigi büzös sa-
rak és pocsolyák továbbra is
megmaradnak „Egy moderna Ipoly-
ság” területén (Lásd: Kisfaludy-
utca, Petőfi-utca, Kossuth-utca stb)Ugyancsak a közegészségi
részbe tartoznék az udvarok
rendezése. Mert ha némely
udvarba benézne az előljárási,
vagy a városi fizikus, különösen
ahol négy-öt lakó van, megdöb-
bentő dolgokat tapasztalhatna. Pi-
szok, rendetlenség, baromfi-ólak
szerte-szét gondtalanul, elhanya-
gozva, amik megmételtyezik a le-
vegőt; némely udvarban nincs
esőcsatorna, hogy a sár soha fel
nem szárad, némelyikben pedig
ott a trágyadomb, a mely még
ősapánk gazdálkodási módjának
az emléke.Ezek a dolgok igenis figyelemre
méltók és ezeket kell szabályozni
erélyes, pénzbírságos rendeletek-

Esti dal.

*Száll a hűvös alkony, kinn járok a réten,
Távozó sugárnak bucsu csókját érzem.
Dal fakad szívemből, vadvirágot tépek
Sminden, minden mi szép, eszembe hoz léged.**Elbíhant a szellő, csend borult a tájra,
Kis madárka párját pihenőre várja.
Esti harang csendül, hő imára készlet,
S egy csillagban ott fenn meglátom a képed.**Hozzád imádkozom, édes boldogságom:
Szerelmed alkonya rám soha ne szálljon.
Sugára szivednek a szívemet óvja
S legyen örök napom ajkad égő csókja.*

Szánthó Árpádné.

Uram bátyám és én.

(Egy gyermek naplója.)

Sajnálattal kellett tapasztalnom, hogy
az ember a leggyámoltalanabb az összes
teremtmények között.A mezők liliomait a jóságos teremtő
ruhazza, az állatok szükségleteiről a ter-
mészet gondoskodik, csak én maradtamegyedül, minden gyámol nélkül, midőn
az én kedves atyámat a gyászoló gyüle-
kezet elkísérte a feltámasztás kapujáig,
egyedül, martalékul hagyva az éhes hié-
nának, a hitelzőknek, de — sajnos —
nem kellett senkinek, a többit azon-
ban mind elvitték.7 éves voltam. Nem ismertem senkit a
világon, kinek joga és kötelessége lett
volna reám gondolni, csak egyedül a
szomszéd Sári néni ismertem, a ki oly-
kor-olykor elnadragolt ugyan esiatlan-
ságaimért.Különösen midőn szamaragolva virág-
ágyait összetéptem, de azért mégis szore-
tett, mert ő neki sem volt semmije, csak
a jó Isten. Ő hozzá futottam tehát a sze-
derfán elköltött ebéd után; könnyes sze-
mekkel és e szavakkal fogadtam:„Oh! én szegény árvám! mi is fog
történni veled!”Együtt sirtunk. De a gyerek nem tud
sokáig bánkódni, mint néhány szerelmes,
megvigasztalódtam én is néhány nap
mulva már csak azért is, mert az én jó-
ságos barátom — a csacsi — is megke-
rült a kór ebéd után.Talán el is éldegéltem volna így örökké,
de a kérlelhetlen végtet más sorsot sze-
melt ki számomra.

Egy napon egy torzonborz szakálu

ember állított be hozzánk, levelet hozván
Sári néninek, melyben az én ódos Uram
Bátyám (nagybetűvel írom, mert félek,
hogy megharagszik) keményen meghagyja
neki, hogy azt az „ágról szakadt kolykót”
pakolja fel és küldje hozzá!Kezdetben nem akartam menni, de mi-
dőn a kocsis ember a lovak hajtásával
biztatott, elfeledtem az én Sári nénimet,
el az én Micit szamaramat, a mely köny-
nyes szemekkel (már amint én észrevet-
tem) integetett bucsut kinzójának, a ko-
csin termettem és onnan integettem Sári
néninek, megköszönvén szivességét és
emlékül a Micit hagytam neki, a melyet
ő — a mint később hallottam — Matyis-
nak adott el virslinek 9 váltó forintokért
az ipolysági vásáron. (no ipolyságiak
nem eszek a virslikéből.)Vigan dőcögtünk az én ismeretlen új
házam felé, nem is sejtve, hogy mennyi
öröm és keserőség vár ott reám.

Megérkeztünk.

Egy körülbelül 40—50 éves öreg ur fo-
gadott ezüst fejű nádbot és egy tajtéki-
pával kezében.Én sebtiben leugrottam a kocsiról és
elkaptam tajtékpás kezét — már a mint
Sári néni kioktatott — hogy megcsokol-
jam. A nádbotos keze felé nem mertem
nyulni, mert már akkor is respektussal

kel, nem pedig olyan s-okat csinálni, mint a 15-ik, a mely azt rendeli, hogy a gyalogjárókat már kiépítették.

Kapcsolatban a szabályrendelettel szerény óhajunkat fejezzük ki egy **sertésvágóhid** iránt. Valamint a zsidóhitközséget kötelezik — igen helyesen — egy baromfivágóhid tartására, sokkal nagyobb szükség volna egy sertésvágóhidra, a mi egy valamire való községben sem hiányozhatik.

Hiszen a polgárok létkérdése, egészsége forog szóban! tehát érdemes e dologgal komolyan is foglalkozni, és nem dobni félre az indítványt azzal a megokolással, amivel a nagy Bismarck fogadta — ne vétessék zokon a hasonlat — a hírlapok közléseit: Nyomdafesték! . . .

Igenis követeljük a magunk és közönségünk nevében egészségi viszonyaink gyökeres megjavítását és elengedjük a városnak a szabályrendeleteket, hanem ezek helyett egy kis eredményt, kézzel fogható javítást szeretnénk látni. Annyit már kívánni sem merünk, hogy a szabályrendeleteket — ha már kiadják — magyárosan és érthetően írják meg.

Ipolyság, július 24.

Bars a törvényhatósági tisztviselőkért. Barsmegye törvényhatósága felhívást intézett a képviselőházhoz, hogy a törvényhozás is járuljon hozzá a megyei tisztviselők lakásbérének a fölemeléséhez. A kérvényben a megye közönsége hivatkozik a tisztviselők közismert szegénységére, a szolgálat nehézségeire, és végül

arra kéri a házat, hogy a megyei tisztviselők s a többi alkalmazottak lakbérilletményei országosan szerveztessenek, az állami tisztviselők, illetve alkalmazottak lakbérilletményeivel egyenlő ellátást nyerjenek s a megyék, annak megfelelő állami dotáció-emelésben részesüljenek.

Kossuth Lajos születésének századik évfordulója. Kossuth Lajos születésének századik évfordulója megünneplésére az országgyűlési függetlenségi párt egy előkészítő bizottságot küldött ki. A bizottság most a következő felhívást intézi a magyar közönséghez:

Kossuth Lajos születésnapját megünnepelni óhajló közönségnek! Ez év szeptember 19-én ünnepli a magyar nemzet legnagyobb fia, Kossuth Lajos születésnapjának 100-ik évfordulóját. Résztvesz az ünnepen a magyar haza minden hű fia, szegény és gazdag, férfi és nő, gyermek és agg, résztvesz az utolsó tanyaház és község épen úgy, mint a törvényhatóságok és a főváros. A Kossuth Lajos születésnapja megünneplésének előkészítésére országgyűlési képviselőkből alakult bizottság ezen országos ünnep módoszataira vonatkozó mindennemű felvilágosítással, utbaigazítással, tájékoztatással szívesen szolgál bárkinek, úgy egyeseknek, mint testületeknek, községeknek stb. Szóbeli értesítést nyújt a bizottság hivatalos helyiségeiben. Budapestben, József-körút 31/b. I., minden hétfőn szerdán és szombaton d. e. 10 órától 12 óráig. Levelek és mindennemű megkeresések ugyanoda a bizottság vagy Pataj Sándor titkár címére küldhetők. Az országos bizottság nevében Rátkay László biz. elnök.

vlstettem a nádbot iránt és félelmem nem volt hiába való, mert az a bizonyos nádbot sokszor ütötte a taktust hátamon.

„Sicc macska! nyalod bizony nagyapádat, nem az én kezemet, nem vagyok én tiszteletes!” mondá Uram bátyám, mert ő volt és én pedig félenken húzógtam vissza.

A fogadtatás kellemetlenül hatott reám s ha nem lett volna ott Gyurka bácsi bizalmasan biztató arcával, talán rögtön vissza szöktem volna Sári nénihez, de ez mágnes erővel hatott reám. Maradtam tehát.

Ezen önmagamról való hosszú beszédben majd elfeledtem bemutatni az én Uram bátyámat, pedig ő itt a főszemély s nem pedig én.

Már bemutattam tajtpipáját és nádbotját, ezzel elárultam, hogy az én Uram bátyám magyar ember, még pedig a javából. Neve: tekintetes piricsalmi és nádbogosi Hijjas Domonkos Ábrahám, vagy mint ő szokta mondani, Döme, mert az Ábrahámot nem szerette.

Szálás, magas, egy kissé öszülő hajjal, hegyes szőnfekete bajusszal. Már ezen ő magyar embert illető tulajdonságuk is elég tekintélyt kölcsönöztek neki, de az 1000 hold egy tagban levő prima föld semmi esetre sem vont le abból semmit.

Fekete szemeiből fel-felcsillanó tűz és

engedelmességre intő tekintet arról tanuskodnak, hogy az én Uram bátyám parancsolni szokott és maga fölött nem ismer senkit.

Kérdik olvasóim, hát ki volt Gyurka bácsi?

Ő volt a háznál a főfő minden egyéb. Ő volt Uram bátyámnak kebelbeli orakuluma, parancsolója, mérgében lecsillapítója, a nők iránt gyűlöletében támogatója, szóval mindene, pedig csak egyszerű eseléd volt; bizott is benne, mint uri magában, de nem is csinált ám Gyurka bácsi vicinálisokat. Szóval Gyurka bácsi egy igen derék ember volt és ez azonnal ki is látszott szelid, jóságos szemeiből s ennek köszönhető, hogy én ott maradtam.

„Panni! — kiáltja Döme bátyám — adj ennek a kölyöknek valami ozsonnát! Kend meg Gyuri! jöjjön be, valamit mondandó vagyok!”

Urfi! jöjjön be — mondja Panni — én körülnézek, talán másnak szól, mert eddig az én becsületes nevem Palkó volt s az urfi névre nem hallgattam, s mikor nem láttam körülem senkit, meg kellett győződnöm, hogy a szó hozzám lett intézve. Nagy csendesen bementem azon gondolkozva, hogyan kell innen megszöknöm, mert annyi szent, hogy én itt nem maradhok, inkább földhöz verem magam és

SZERDAI LEVÉL.

Kedves Halász,

most, mikor a meleg éjszakákon az ember teste alig türi magán a takarót, most — szalmaözvegy vagyok . . .

Különös állapot ez a szalmaözvegyesség. Én már nem tarthatom magam fiatal asszonynak, (de megné ezt csak más mondani rólam!), és mégis, e magános állapotban — megfigyeltem, — hosszabb időig állok tükröm előtt, egy árnyalattal — a mely négyöt-hat évet jelent, — fiatalosabban fésülködöm; a kalapom kiszámított gondtalansággal teszem ferdén a fejemre, és virágot tűzők fel.

Máskor ezen megakadni nem jutna az eszembe; egész természetesnek találom, hogy egy asszony takarosítsa magát, de most tudom, hogy ez a szalmaözvegyességnek a következménye.

Valamint annak a következménye az is, hogy talán péntek este sétálni mentem egy barátommal, kikérve, hogy ezért bárki is rosszat gondolhasson rólam, avagy ezzel igyekezzék a férjem előtt befeketíteni.

A Bauer-szálló előtt a mi vicinális szemünknek óriási néptömeget láttam, a melyben urak és hölgyek vegyest voltak, és hallgatták a másodrendű orfeumtrupp művésztének foszlányait a kerítésen által.

Mondhatom: elszégyeltem magamat, mert odabent valószínűleg csak kevesen lehetnek, ha tout Ipolyság idekintről élvez

A közönség egészen a nyakamig elpiritott ezzel a viselkedésével, és én egy fokkal még lejjebb szállítottam véleményemet a mi hirhedi műpartolásunkról.

Színházba nem járunk, a cirkuszt megtöltjük estéről-estére, és egy szerencsétlen orfeum-társulatot, akiket a végzet, jobban balsors Ipolyságra sodort, úgy rövidítünk meg, hogy a kerítésen át hallgatjuk azt, amiért odabent néhány ur annyit sem fizet, hogy a társulat kellően megvacsorázhassék belőle.

úgy halok meg. De az elhatározást későbbre halasztottam. Most pedig vígan falatoztam a Panni által elémbe rakott ételekből.

Ez alatt — a mint később Gyurka bácsi elbeszélte — odabent tanácskoztak, hogy mittevők legyenek velem? s nagy hosszú tanakodás után ki volt mondva a határozat, hogy betüre fognak és Gyurka bácsi hoinap elvisz az iskolába!

En.

(Folytatjuk.)

Drégely, Szondy, Palánk.

Helyreigazító és pótló adatok a Szondy-Albumhoz.

Irta: **Matunák Mihály.**

XI. közlemény.

November 19-én Zólyomból ugyanerre kéri a bányavárosokat Morgentaler Fülöp odaváló kapitány.

November 21-én Selmece városa a körmőciekhez írt levelében attól tart, hogy ha a bányavárosok magukra vállalják a vármegyének és parasztnak való ingyenes közmunkát a várak építésénél, szabadalmaik szenvedni fognak. Ezért s más szükség miatt nem hajlandó a maga ré-

A direktor odabent jó képet vág a dologhoz, míg szegénynek keze a nadrágja zsebében ökölbe szorul, és a közönség nem is sejti, hogy potya műelvezetével kilopja a szerencsétlen artisták szájából a betevő falatot.

Az estém el volt rontva, és én, aki olyan szép reményekkel mentem barátommal sétámra, unottan ballagtam haza.

De azzal tartoztam magamnak, hogy eszanya igazságokat a Lapoknak papírra vessem.

Hive

Zolna.

A h é t r ől.

A szalkai választás.

A szalkai kerület mandátuma id. *Jakabfy István* lemondásával megüresedvén, új választás lesz *július hó 28-án. Konkoly Th. Sándorral* szemben, kinek jelöltségét a központi, és az országos szabadelvűpárt is erkölcsi támogatásban részesíti, újból fellépett id. *Jakabfy István*. Mindkét párt erősen bizik a győzelemben.

Hontvármegye *központi választmánya* a hó 19-én tartotta ülését a választás előkészítésére nézve *Czobor László* alispán elnöklete alatt.

Az ülésen jelen voltak *Bolgár János, Forster Frigyes, Ivánka Zsigmond, ifj. Jankovich Béla, Juhász Lajos, Konkoly Th. Sándor, Krupec István, Laszkáry Pál, Medgyessy Sándor, Nyáry Alfonz báró, Schiller Antal, Somogyi László és Wilhelm Károly dr.*

Somogyi Béla a választmány jegyzője felolvasta a képviselőház elnökének átiratát, mire a választás küldöttségét választották meg.

A választási küldöttség.

Az 1874. évi XXXIII. tc. 59. §-ához ké-

pést a két szavazatszedő küldöttséget következő személyekből alakította meg:

Választási, egyszersmind első szavazatszedő küldöttségi elnök: *Tersztyánszky Ferenc*. *Választási elnökhelyettes*, a ki a választási elnököt akadályoztatása esetén helyettesíti, egyszersmind a második szavazatszedő küldöttség elnöke: *Kallós János*. Szavazatszedő küldöttségi elnökhelyettesek: *Tergina Béla, Kovács S. Kálmán*. Választási, egyszersmind első szavazatszedő küldöttségi jegyző: *Schulpe Alfonz*. Választási jegyzőhelyettes, egyszersmind a második szavazatszedő küldöttség jegyzője: *Nagy Lajos dr.* Szavazatszedő küldöttségi jegyzőhelyettesek: *Német Lajos, Székely Zsigmond*.

Szavazási sorrend.

A választó kerülethez tartozó községek az 1874. évi XXXIII. tc. 61. §. értelmében a szavazáshoz következő sorrendben osztottnak be:

a) az első szavazatszedő küldöttséghez: Szalka, Füzes-Gyarmat, Szántó, Deménd, Magyarad, Csank. Bori. Dalma, Szokolya. Kis-Kér. Visk, Felső-Fegyvernek. Alsó-Fegyvernek, Ipoly-Pásztó. Szob, Perőcsény, Kis-Gyarmat, Börzsöny, Páld, Szete. Bajta. Helemba. Zalaba, Kis-Keszi.

b) a második szavazatszedő küldöttséghez: Kálna-Borfő, Tegzes-Borfő, Horhi. Nagy-Kereskény, Kis-Kereskény. Varsány. Nagy-Maros. Kóspallag. Márianosztra. Tésa, Zebegény, Tergeny, Százd. Nagy-Peszek. Kis-Peszek, Garam-Kissalló, Kis-Ölved, Vámos-Mikola. Lontó, Bé, Alsó-Szemeréd, Szakállós, Garamkövesd. Ipoly-Damásd, Leléd, Tölgyes, Letkés.

Azonossági tanuk.

Az 1899. évi XV. tc. 153. §-a értelmében a választók személyazonosságának ellenőrzésére községekben a községi bíró vagy helyettese és valamelyik községi esküdt lévén hivatva, a kik e célból a választás helyén megjelenni és a záróra alatt is jelen lenni tartoznak, — miért is felhivatnak a községi

előjáróságok, hogy ezen két előjárásági tagot kiküldeni el ne mulasszák.

Ezenkívül minden jelöltnek bizalmi férfiak is joggal bir arra, hogy a szavazásra került községekből egy-egy lakost, mint azonossági tanut jelöljön meg, ki az illető község választóinak szavazása alatt a választók személyazonosságát ellenőrzi.

Az összes azonossági tanuk a szavazatszedő küldöttség színe előtt 1899. XV. tc. 153. §-ában foglalt esküt tartoznak letenni.

Bizottsági intézkedések.

Az 1874. évi XXXIII. tc. 74. §-a értelmében a szavazó helyiségekben csak a szavazatszedő küldöttség tagjai, a bizalmi férfiak, a közigazgatási tisztviselő és a jegyző mellé rendelt írnokok lehetnek jelen, ezeken felül mindaddig, míg azon község választói szavaznak, a községi előjáráságnak az előbbi pontban megnevezett tagjai és a jelöltek bizalmi férfiai által megnevezett községi lakos és végül a szavazásra beszállított választók.

A szavazó helyiségek megjelölése, valamint a választóknak a székhelyre való bevonulása és elhelyezése iránt a választási elnök van hivatva intézkedni tartoznak.

A községek előjárói ezen határozatokról szóló hirdetményt az ott szokásos legkiterjedtebb módon közhírré tenni s a választást megelőzőleg legalább három nappal a község házára kifüggeszteni.

— **Az ügyvédi kamarából.** A balassagyarmati ügyvédi kamara elnöksége közhírré teszi, hogy *Sebestény Miksa*t, városunk fiát, felvette a területén működő ügyvédjelöltek névjegyzékébe.

— **A vasut köréből.** *Huber Gyula* máv. főnök három hétre *Gleichenbergbe* utazott. Távollétében ügykörét *Neuberger Kálmán* máv. pénztáros látja el.

— **A gazdasági egyesület közgyűlése.** A *Hontmegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya* f. é. július 29-én Ipolyságon a megyeház kis termében d. e. 10 órakor *Ivánka István* elnöklete

széről *Palánk* építéséhez járulni. Hasonlóképen nyilatkozott a következő hetekben a többi bányaváros is.

December 14-én *Körmöcön* kelt levelekben a bányavárosok jelezvén ebbeli álláspontjukat *Rappachnál*, ez másnap *Véghlesről* irt válaszában mentegeti magát, hogy hiszen midőn *Pogrányi* kérelmét a bányavárosokkal közölte, nem akarta őket befolyásolni és szabadalmaik megsértéséhez sem akart járulni, csak azokat előmozdítani. Azért egyszerűen értesíteni fogja alkalom adtán *Pogrányit*, hogy a bányavárosok nem hajlandók *Palánk* felépítéséhez segítséget küldeni.

Pogrányi tehát, úgy látszik, magára hagyatva, csupán *Hontvármegye* s a szomszéd nógrádi községek közmunkájával hozta helyre az elhamvasztott *Palánk* várát (L. „Az 1599-iki bányavidéki tatárjárás“ c. tanulmányomat a korponai felső-népisk. 1898—9-iki tanévi értesítője 1—18. l. és *Jedlicska* i. m. 700. l.)

1600. február 19-én *Nagy Egyed Drégely-Palánkról* jelenti *Pálffy*nak, hogy a katonák közül sokan elesetek, 52 katona hiányzik. Nagy 97 embert hagyott *Drégelyben*. A legények csak karddal és puskával őrzik a várat és sem tarackjuk, sem szakállasuk nincsen. A várat

több felől meglöphatják. Meghagyta *Nagy Gáspár*nak, hogy a vár házagos helyeit valami fával javítsa ki. A török ugyanis kijár *Vadkert* tájára és paraszt embereket hurcol el. A vadkertiek be is hódolnak. A kik az *Ipolyon* tul vannak, azok is be akartak hódolni, mert a török sok helyen eljárhat a jégen; de *Nagy* nem engedte, hogy *Pálffy* hire nélkül behódoljanak. Kéri *Pálffy*t, hogy vagy egy fél tonna port küldene a várba, mert a hajduk, pénzhány miatt, puskaport nem vehetnek. Végül panaszkodik, hogy még most sem gyógyult fel sebeiből. (*Jedlicska* i. m. 721. l. *Palánknál* nagyobb ütközetnek kellett lennie, hogy annyi palánki katona elesett s *Nagy Egyed* is oly súlyosan megsebesült. Bizonyára a törökök megtámadták *Palánkot*.)

Hasonló veszélynek volt kitéve *Drégely-Palánk* 1602. szeptemberében is. E hó 21-én ugyanis *Wenger János Zólyomból* azt írja *Reitter Ulrik* selmeci birónak, hogy *Pogrányi Benedek* vicegenerális és *Fáncsy Ferenc* értesítése szerint az ellenség *Fülek, Szécsény* és *Palánk* alá vonul és szándéka e helyeket bevenni, azután pedig a bányavárosokat felperzselni és mindent elpusztítani. (A *körmöci* levélt. II. 26. 2. 505.)

Ez évben *Drégely-Palánkon* *Nagy Egyed* kapitány mellett *Horthy Demeter várnagy* említettetik. (*Hontvármegye* jegyzőkönyve. C. 309. l.)

1612. július 7-én *Hont vármegye* Szébellében tartott közgyűlésén elrendelte, hogy *Drégely* és *Palánk* várainak javításához 69 porta után munkások küldessenek ki. (U. o. D. 180. l.)

1614. elején *Hont vármegyének* *Bozók*on tartott közgyűlésén *Bakó Ferenc* alispán előterjesztette *Thurzó György* gróf, nádor és *Teuffenbach Rudolf* báró érsekújvári generális leveleit *Palánk* várának építése iránt. A következő bozói közgyűlésen a vármegye elrendelte, hogy *Palánk* várának kitisztítására és mélyítésére három járás paraszt portái után 2—2 munkás egy hétre küldessék. (U. o. D. 230—233 ll.)

Az ugyanezen évi május 20-án tartott bozói közgyűlés keresztelő *szt. János* napjáig legelőt engedélyezett 50 füleki, 100 gyarmati és 100 drégelypalánki huszárnak. A legelő kijelölésére az alispánt és a szolgabirákat küldték ki. (U. o. 234. l.)

1615-ben újra építették a drégelypalánki külső palánkot. (U. o. 261. l.)

1620-ban *Palánkon* 100 lovas és 110 gyalogosból álló helyőrség volt. (Hadtörténelmi Közlem. 1888. évf. 420. l.)

alatt ülést tart. melynek tárgysora:
1. Elnöki jelentés az egyesület működéséről. 2. A tagul jelentkezők felvétele. 3. Határozat a löfegyvertartás korlátozása tárgyában alkotott megyei szabályrendelet tervezetét illetőleg. Mely tervezet egyesületünkhöz a törvényhatósági bizottság által újabb javaslat tétel végett küldetett meg. 4. Határozat a tenyész állatdíjazásokat illetőleg. 5. Időközben felmerült sürgős ügyek.

— **A posta köréből.** A budapesti m. kir. posta és távirdaigazgatóság értesíti a közönséget, hogy Terbegecz községet a gyarmati posta forgalmi köréből a kőkeszi kerületbe helyezte át. — Továbbá Szete községben postai ügynökséget léptetett életbe, a hol levélpóstát és 1000 koronáig pénzt is továbbítanak. Hivatalos órái reggel 7-8-ig vannak.

— **Évzárás az óvóban.** E hó 28-án délután 3 órakor az ipolysági óvoda helyiségében évzáró ünnep lesz, melyre a szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja az óvónő.

— **Kossuth-himnusz.** Kossuth Lajos születésének századik évfordulójára Pap Zoltán országgyűlési képviselő, aki költő és zeneszerző is, Kossuth-himnuszt szerzett, a melyet úgy az országos függetlenségi és a 48 as párt, valamint az ünnepeket rendező bizottság is a nagy nap ünnepi himnuszaként fogadott el. Ez a Kossuth-himnusz az Ébredés politikai hetilap kiadóhivatalában most jelent meg négy szövegre letéve Tolnay Ákos remek címkéjével s a szerző arcképeivel. A himnusz szövege ez:

Az a háromszínű zászló,
Jaj de szépen leng, lobog;
A merre a szabadság van,
Arra vigyük magyarok.
Megmutatta Kossuth Lajos
Merre van a szabadság!
Áld meg Isten azt az utat
S nagy lelkével a hazát!

Imádság a ... templom
Minden kis hely idebenn,
Ne zavarja meg imánkat
Semmiféle idegen,
És mégis oly sokan vannak
Nem egy hiten mivelünk,
Hallgasd meg mi panaszunkat,
Hallgasd meg nagy Istenünk!

1621-ben Palásthy Pál választott meg Hontvármegye kapitányának. (U. o. 376. l.)

1623-ban Szombathelyi János, a későbbi drégely-palánki helyettes kapitány lett a vármegye lovasságának hadnagyává. (U. o. 420. l. havi fizetése 50 frt volt.)

1630. február 20-án Szombathelyi János drégelypalánki helyettes kapitány a következőket írja Korpona városának:

„Szolgálók stb. Tegnap este felé jövőnek bizonyos embereim Vácrul, az melyek bizonyosan beszélék, hogy az török Bozók tartományára igyekeznek. Azt is tudakozá, most mi karban legyen. Zádori uram is ír egy levelet tegnap, melyben írja, hogy az esztergamiak is igen készüljenek. Szakállós ember is volt nálam tegnap, az mely harmad napja Esztergamból jött, az is a szerint beszél, hogy az török igen készül. Ha mi hireim lesznek, kegyelmeiteknek azonnal tudtára adom. Kteknem nem árt mindazonáltal oda vigyáztatni, mert úgy értettem, hogy minekünk és gyarmatiaknak lest akarnak vetni, az rablót az két végház (végvár) között el akarják bocsátani. Isten éltesse kteket. Irtam Palánkban igen jó reggel, die 20 Febr. 1630. Kteknem jó szüvel szolgál Szombathely János.“ (Körmöci levél. II. 26. 7. 1823.)

— **Háboru Nagy-Maroson.** Nagy-Maros, a budapestiek kedvelt nyaralóhelye, kedden kellemetlen jelenetek színhelye volt. Nagymaroson az idén különösen sokan laktak s ezenkívül naponta nagyszámu kiránduló keresi fel. Egy lovagias ügyből kifolyólag két fiatal ember összeveszett, amiből csinos kis botrány keletkezett. A közönség két részre oszlott s a fiatalemberek pártjára állva egymás, ellen hadakoztak. A szó szoros értelmében hajbaktak az emberek és a földön fetrengve gyomrozták egymást. Igen sokan, férfiak és nők vegyest, megsebesültek. Többeket letartóztattak. Az esetre vonatkozó részletes tudósításunk a következő: Egy Weisz nevű hivatalnok öszekapott Bérczi Oszkár jogászsával (a budapesti rendőrkapitány fiával) aki erre párbajra hívta ki Weiszt. Weisz azonban megtagadta az elégtételt, mire Bérczi tettleg bántalmazta, Weisz segédei erre bottal támadtak Bérczinek s úgy összeverték, hogy eltörtött az orrcsontja. Időközben összesereglett a közönség, mely ekkor két pártra oszlott. Csattogtak a botok, esőernyők s vágták egymást, mint a répát. Az aszszonok kendőiket lobogtatva, fejük felé forgatták az esernyőket buzogány gyanánt és ütötték jobbra-balra, ha már egyébbel nem támadhattak, a kis (ridikül) kizitáskákkal bombázták az ellenfelet. A legválságosabb pillanatban két tiszt érkezett a haretérre. Kirántották kardjukat és szét akarták választani a küzdő feleket. Erre sokan azt hitték, hogy a a tisztek vagdalkozni akarnak. Revolvereket rántottak elő és lelővéssel fenyegették a tiszteket. Erre a két tiszt eltávozott. Hirtelen ötven kőművesből álló csapat jött a verekedők felé, akik azokat közáporral fogadták. Sőt több revolverlövés is hangzott el, szerencsére azonban a golyók senkit sem találtak. Már valóságos vérfürdőre volt kilátás, mikor az előhívott esandóresapat megérkezett és véget vetett

1630. december 8-án Nyitray Pál ipolydamásdi alkapitány laki Bakich Péter arany-sarkantyú vitéz, kir. főpohárnok és palánki főkapitányának a következő levelet írta:

„Spectabilis ac Magnifice etc. Isten Nagyságodat kedves atyafiaival szerenésés jó egészségben éltesse nagy jó esztendeig.

Ngodnak, mint kegyelmes uramnak csak ezt akarom tudására adnom, hogy ez az bosnyai pasa és az szigetvári, az kik ide szomszédaságunkban jöttek bizonyos számu népekkkel, nyilvánosság képen koptak kapitány uramnak hirt, hogy ez két pasa nemesak Esztergam őrzeni jött, hanem minden bizonynyal az hold megtelvén, elesap egy felé, vagy Verebőly, vagy Baka, vagy Rhussó (Hrussó, barsmegyei vár, jelenleg romokban) avagy ide Palánk tájára; de elmegyen szerenését próbálni, akire Isten ne segítse, hanem mind lábíg oda vezesse, ahova igyekeznek. Igen maga vető ebnek mondják az bosnyai pasát lenni és mivel hogy fölött, az magyarok között is híret akarja hadni. De Isten segítségéből talám. fejét is ide hadgya.

(Folytatjuk.)

a nagymarosi háborunak. Negyven férfi sulyosan megsebesült, több nő és gyermek könnyebb sérülést szenvedett.

— **Házasság.** Lusztig Miksa szarvasi földbirtoke hétfőn tartotta esküvőjét Ipolyságon Grossmann Paulával, Grossmann Gyula hontmegyei főrabbi leányával. A polgári esketést Czobor László alispán végezte.

— **Rendelet a perronjegyekről.** A m. kir. államvasutak igazgatósága szigoru rendeletet adott ki a perronjegyek dolgában. A perronjegy-kezelősnél feltűnt ugyanis, míg a forgalom évről-évre növekszik, addik a perronjegyek száma mindinkább csökken, jelentést tett az igazgatóságnak, amely most az ország máv. állomásfőnökeihez intézett rendeletben figyelmezteti az állomásfőnököket, hogy a vasuti perronjegy eladása körül nagyobb szigorúsággal és körültekintéssel járjanak el, annyival is inkább, mert, a perronjegyekből befolyt összeg a vasuti alkalmazottak jótékony célú intézményeinek gyarapítására szolgál.

— **Pisztolypárbaj.** Totovits Kálmán főszámvevőnek Landauer Béla dr. vármegyei I-ső aljegyzővel kedden affőrrja támadt, melyet ma reggel a Parassa völgyben pisztolypárbajjal, 30 lépésre kétszeri golyóváltással intéztek el. A felek sértetlenek maradtak és párbaj után kibékölttek. Totovics Kálmán segédei Nyáry Alfonz báró és Somogyi Béla, Landauer Béla dró pedig Marek Károly és Soltész István dr. voltak, párbajorvosként Kovács Sebestény Endre és Himmler Sándor drok szerepeltek.

— **A fegyencnő gyónása.** A márianosztrai feyházban Májer-Saloga Anna, akit gyujtogatás miatt négy esztendei feyházra ítéltek, meggyóna papjának, hogy Lehota Anna fegyencnő ártatlanul szenved, mert a gyujtogatásban, amiért három évre elítélték, egyedül ő a bűnös. Ő folytatott szerelmi viszonyt egy jabadoniki vagyonos gazdával s mivel a kedvese kiverte a házából, hát boszúból fölgyujtotta a házát. A gyóntató pap azt a tanácsot adta a megtért bűnösnek, hogy jelentkezzék az igazgatóságnál s ez meg is történt. A besztercebányai esküdtbírótság amely az ujtott pört tárgyalta, Majer Annát újra négy esztendőre ítélta, Lahota Annát pedig főimentette. A Curia szüneti tanácsa a vádolt semmiségi panaszát Székely Ferenc koronaügyész indítványára elutasította.

— **Egy buzamagból huszonhat kalász.** Csodaszamba menő eredményt ért el Kvasták Nándor, szerbeleméri jegyző, egy elültetett buzazemmel. Ebből a magból huszonhat kalász nőtt ki, holott a legerősebb szem is legfeljebb 3-4 kalászt szokott hozni. Föltéve, hogy egy kalászban csak ötven buzaszem is lett volna, ez az egy mag 1300-at termett, amiről Magyarországon még sohasem hallottak. A jegyzőnek azt a tanácsot adják, hogy a csodás buzaszemből eredő magokat külön ültesse, hogy a buza termékenységét ki lehessen próbálni, és ő a tanácsot meg is fogadja.

— **Vizbefult gyermek.** Felső-Terényben Palecska József varsányi kocsis Anna nevé 8 éves leánya a Seimecpatakba a kert széléről becsuszott és abban belefult.

— **Tűz.** Garam-Kissallóról jelentik, hogy e héten egy ház kigyulladt és leégett. A szélcsendes időnek, és a gyors segítségnek köszönhető, hogy a pusztító tűz nem terjedt tovább.

— **A hét legrosszabb vice.** X. ur a Lengyelben újságot olvas és egyszerre meglepetten fölállt fel:

— Nem is tudtam, hogy a török szultán — magyar származású!

Az asztaltársaság megbotránkozva fogadta X. felfedezését, a ki hideg vérrel mutat egy újsághirt: — Nézzétek, itt áll: A szultán *bujai*.

— **Utonálló cigány.** Rafael Gyuri 16—17 éves kóbor cigány folyó hó 6-án d. előtt 11 óra tájban Palkovics Mihály teszeri lakost Egeg község közelében az országúton megállította és bagót kért tőle. smig ő a balkezevel zsebeiben bagót keresett addig Rafael jobb kezével tartotta és a mellény zsebébe levő egy zsebkendőbe bekötött 7 kor. 20 fillér készpénzt kirántotta és elszaladt. A csendőri nyomozás folytán egy járőr Hont község közelében nevezettet elfogta és kir. ügyészségnek átadta.

— **Rendőri hírek.** Wilhelm József lévai kereskedő kárára Egyház-Maróthon szekereiről egy drb. ponyvát 70 korona értékben ismeretlen tettes ellopott. A csendőrség a ponyvát Keviczky Márton apát-maróti lakosnál találta meg a ki állítólag azt az uton találta. — Simonyi Mária és Gorsik Miksa honti lakos kárára 1 szoknya, 1 ing, 1 lábravaló és 60 fillér készpénzt elloptak. A csendőrség a tettest Kovács Kata és Mihály József kóbor cigányok személyében kinyomozta és azokat letartóztatás után a helybeli kir. járásbírósnak átadta.

IRODALOM.

Rákóczi Ferenc hamvainak hazaszállításának eszméjét élénkítette fel a magyar ifjúság. Azóta a 200 esztendő alatt, a mióta messze van e hazából, emlékének megőrzésére még nem történt semmi. Történetírók sivar feljegyzése, versek tavaszi sopánkodása őrzi csak nevét. Fiatalon maradt árván, apja alig néhány nappal élte túl születését és a gyermek, kire Magyarország legnagyobb vagyona nézett, anyja oltalmára maradt. Ez az anya Zrinyi Ilona volt. Fejedelmi módon nevelte fiát. Mostoha apja, Tököly hordta magával fiatalon háborúiba, legelőször Pozsony ostromához. Midőn anyja Munkács várát védte, ő is ott volt néjével Juliannával együtt és május 22-én, Szent-Ilona napján a fiu ily szavakkal köszöntötte fel várvédő hős anyját

Inség bilincseit kerülő magyarság,
Egy Munkács várában szorult a szabadság,
Kit egy Zrinyi szívű tartott meg asszonyosság,
Hol van s hálát nem adsz az egész magyarság?

További élete is olyan, mint egy költemény „egy bus elégia“. míg ezt a szép és nagy életet betetőző az idegen föld kolostorában oltárköve. Róia szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 166. füzeté.

Apró szövezcikkek.

Ipolyság új szabályrendelete
(Jelenetek a városházán)

A város új rendészeti szabályrendeletét adott ki, a melyben lapunk barátja 37 sajtóhibát talált.

I.

Parasztgazda (háztulajdonos): Szerencsés jónapot!
Jegyző: Adjon Isten! . . . Mi járatban van gazd' uram?

P: Csak azért jöttem, hogy tessék engem kiköszöteni e dologban. (Előhuzza a város szabályrendeletét.)

J: Hát mi legyen az?
P: Ez kéremalásson . . . „az utcák“ vagy „a tulajdonos“, vagy „a lovak, vagy „kirakhatják“

és a többi . . . Én is meg a zasszony is, úgy törtük rajta a zeszünket, de érti a fene az urak nyelvit . . .

J: Mutassa csak! (Megnézi, majd szitkozódik és magába dörög)

P: Ugy-e?

J: Hisz ez semmi . . . az utcák, a tulajdonos, a havat, kirakhatják, így kellene lenni . . .

P: No lám, milyen könnyű . . . Mindjárt mondta az asszony, hogy azért van így, hogy találgassuk.

II.

Háziur: Jónapot kívánok!
Bíró: Alászolgája.

Háziur (előhuzza a város szabályrendeletét): Hát most valami új rend lesz a házak építésénél, ugye?

Bíró: Hogy-hogy?
Háziur: Hát a házakat és a tereket három műkritikus fogja megbírálni . . .

Bíró: Műkritikus?

Háziur: Az . . . Hisz itt van: „2. §. Az utcák, köztetek, a községi liget és a község háza előtt levő beültetett területre *szépítészeti* tekintetből egy 3 tagu bizottság ügyel fel . . . stb. Ugy-e? *szépítészeti* . . .

Bíró: Hát ez nem műbírálat kérem, dehogy. . . Nem szép-ítés, hanem *szépítés*, *szépit*, *szébbé teszi* . . . *szépítő* bizottság . . . Igy.

Háziur: Az már más . . .

III.

Főbíró: Bíró ur! . . .
Bíró: Tessék parancsolni . . .

Főbíró: Nyilvános és tudott dolog, hogy ön az újabb időben *té-tlen* . . .

Bíró (zavartan): Engedelmet kérek, én kötelességemet mindig pontosan és lelkiismeretesen teljesítem . . .

Főbíró (mosolyog): Hiszen nem is arról van szó, de ide nézzem! (Mutatja a város szabályrendeletét) Látja. Zanolety, hiányzik egy *t*, tehát *tétlen* . . .

Bíró: (kényszerülve nevet): Igazán, nagyon jó! . . . Hehe! . . .

IV.

Bíró: János, hozza ide az új nyomtatványokat. a szabályrendeletet.

János: Igenis, kéremalásson! (Odacipel egy tömeg szabályrendeletet)

Bíró: Gyűjtsen be a kályhába és tüzre velük!.. Figyelmeztetem, ha csak egy példányt is találok, el lesz csapva . . .

János: Igenis, kéremalásson! . . .

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

Nyilatkozat.

Alólírott becsületszavamra jelentem ki, hogy én Konkoly Thege Sándor ur családjának minden egyes tagjáról mindig a legnagyobb tisztelettel szóltam és a kérdéses levélben nekem tulajdonított kifejezéseket sohasem használtam s azt bárki állítja, aljas rágalmazásnak nyilvánítom.

Kelt Szántón, 1902. július 24-én.

Rózsa Zsigmond dr.

A közönség köréből.

Ipolyságról való távozásom alkalmából erkölcsi kötelességemnek tartom, voltigontisztelt megrendelőimnek, valamint jóakaróimnak ez uton legmélyebb köszönetemet nyilvánítani szíves pártfogás- és támogatásukért, egyuttal — Istenhozzádot mondani.

Ipolyság, 1902. július 23.

Ladányi Ernő
fényképész.

2039. 1902. szám.

Szalma szállítási hirdetmény.

A szélaknai magyar kir. bányahivatalnál az 1902/1903. évre 350 métermázsaszap és 100 métermázsas alum szalma szükségeltetvén, felhivatnak a szállítani vállalkozók, hogy 1 korona bélyeggel ellátott írásbeli ajánlataikat folyó évi augusztus hó 30-ának délutáni 5 óráig az alulírott m. kir. bányahivatalnál nyujtsák be.

A benyújtott ajánlatok folyó évi szeptember hó 1-én délelőtti 9 órakor a szélaknai m. kir. bányahivatal tanácstermében fognak felbontatni, minél az ajánlattevők is jelen lehetnek.

Feltételek.

1. Az ár, mely csak is 1 métermázsára vonatkozhatik, betűkkel és számokkal kitüntetve legyen és követeltetik, hogy jó minőségű, ez idei termésű szalma legyen.

2. Biztosítékul a felajánlott értéknek 5 %-a készpénzben vagy biztosítéképes értékpapirokban az ajánlathoz csatolandó, mely biztosíték az ajánlat elfogadása esetén a szállítás kifogástalan teljesítése után vissza fog szolgáltatni.

3. Oly száma, mely nem ez idei termésű, vagy nem jó minőségű, ha az átvevő bizottság által bármikből kifogásoltatnék, átvétetni nem fog.

4. Vállalkozó köteles az általa felajánlott szalma mennyiséget legkésőbb 1902. évi október hó végeig a szélaknai kincstári lóistállóba beszállítani.

5. Az ajánlati ár hazai értékben kifejezendő és pedig az egységár szerint, valamint az összár feltüntetésével.

A kettő közötti eltérés esetén irányadó lesz az ajánlatban foglalt összár.

6. A többek részéről együttesen tett ajánlatnak tartalmaznia kell azt a nyilatkozatot, hogy az ajánlat tekintetében egyetemlegesen felelősek, továbbá annak a megbízottnak megnevezését, ki az üzletvételért felelős, illetve az értesítések átvételére és a kifizetendő összegek felvételére jogosítva van.

7. Ajánlatok elfogadtatnak kisebb szalma mennyiségre is, ha a fentebbi feltételeknek megfelelnek.

8. Az ajánlatban világosan kiírandó, hogy az ajánlattevő a pályázati hirdetésben foglalt feltételeket ismeri és magára kötelezőknek elfogadja.

9. A selmecbányai m. kir. bányagazgatóság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok bármelyikét tetszése szerint elfogadhatja, esetleg az összes ajánlatokat vissza utasíthatja.

Szélaknán, 1902. július 20.

M. kir. bányahivatal.

Hirdetés.

Van szerencsém Ipolyság és vidéke t. közönségét értesíteni, hogy augusztus hó 1-étől Ipolyságon, a Lepil-féle házban

kárpitos műhelyt

nyitok, a melyben szakmámba vágó minden dolgot, u. m.: kárpitos munkát, szakszerű díszítéseket és tapétázást a legjobb kivitelben készítek.

Jelenleg a fővárosban van ilyenmü üzletem, és a külföldön — többek között mint a hamburgi „Hansaszínház”-nak négy évig színpadi díszítője — és más nagyobb városokban szerzett sokoldalú tapasztalataim folytán előre is jelezhetem a t. közönségnek, hogy műhelyem Ipolyságon és az egész környéken szükségét fog pótolni, és kérve szíves megrendeléseiket — biztosítom a t. közönséget izléses és jutányos munkáról.

Tisztelettel:

Rosenfeld Ottó
kárpitos és díszítő.

Hirdetmény.

Értesitem a t. közönséget, különösen a földbirtokos urakat, hogy nálam **elsőrendű jó, égetett**

darabos mész

nagyban és kicsinyben kapható. Métere **3-20 koronáért.**

Tisztelettel

Klein Samu
szappangyáros
I p o l y s á g o n.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján!

Esemény a magyar irodalomban a

Nagy Képes Világtörténet

az egyetemes történelem klasszikus könyve, a leggazdagabb történelmi képtár.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Tizenkét kötetben.

MARCZALI HENRIK.

Tizenkét kötetben.

A Nagy Képes Világtörténet azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.
A Nagy Képes Világtörténet megjelenésével minden más világtörténelmi mű elavult és értéktelenné vált.
A Nagy Képes Világtörténet az élet bibliája és nélkülözhetetlen mindenkinél, a ki művelt ember akar lenni.
A Nagy Képes Világtörténet az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretettel és összetartással tanul.
A Nagy Képes Világtörténet fejleszti a művelést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.
A Nagy Képes Világtörténet briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatta gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Eddigél az I-V., VII-IX. kötet jelent meg.

4-5 havonként jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap. * A teljes mű ára 192 korona.

Csekély havi részletfizetésre lapunk kiadóhivatala útján a rendelőlapp segítségével megrendelhető, mely kivételével és levelezőlapra megrendelhető, mely kivételével hozzájárulunk megkülönböztetésre.

A kiadóhivatala útján ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságánál a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul véve, hogy eddigél nyolcz kötet jelent meg s a további kötetek 4-5 havonként jelennek meg.

Szállítási feltételek:

3	koronás havi részletfizetés mellett	3	kötet
4	első sorban az első	5	"
6		8	"

szállítják, a további kötetek a megjelenés sorrendjében, illetve a fizetések arányában következnek. Kételem magam a társaság pénztárához Budapesten a szállítástól kezdve koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részeket költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes határozatos vételára esedékesse válik. A részeket be nem tartása esetén a folytatolagos kötetek a határozatos pótlásig visszatartandók. Az első részlet az első szállítástól utánveendő.

Kelt:

Név:

Állás: